

EDİTÖRDEN

Değerli okuyucularımız,

Ülkemiz zor bir süreçten geçiyor. İşlerin bu raddeye varabileceğini tahmin edebilenlerin sayısı, "ben biliyordum, ben söylemiştim, uyarmıştım..." diyenlerin çokluğuna rağmen, fazla değildir. Bunun siyasal, ekonomik, kültürel ... çeşitli sebepleri olabilir; fakat bize öyle geliyor ki "insanı doğru yetiştirememek" temel problemimizdir.

İnsanı doğru eğitmezsek, ona akıl-vicdan ve adaletle tayin edilmiş bir hayat göstermezsek, "kötü yönlendiriciler" ortaya çıkar ve bizim ihmal ettiğimiz insanı onlar yönetir/ yönlendirirler. Sonra bakmışız ki, en yüksek makamlarda, en yüksek rütbelerde, en etkili noktalarda bizim ihmal ettikleriniz oturuyor!...

İnsanın eğitilmesini bunun için her fırsatta dile getiriyoruz. Bir insanın 10-12 yaşlarında beynini yıkamaya başlayan bir "yapı", onu bir meslek sahibi yapıncaya kadar yontuyor, şekillendiriyor, bizim hazırladığımız makama yerleştiriyor. O artık askerdir, kuvvet komutanıdır; hakim, savcı, avukattır; mühendistir, öğretmendir, doktordur... Hangi meslekten olursa olsun, tarafımızdan ihmal edildiğini düşündüğü / bildiği için bize kırgın ve hatta düşman, diğer tarafa ise önce minnettar, gün geçtikçe de kul-köledir. Devlete minneti, bayrağa saygısı, millete aidiyeti -eskiden var idiyse bile- kalmamıştır. Biz, onu yurda yerleştirmek için sayısız yedek liste çıkardık, aylarca beklettik; onlar alıp "ev"e götürdüler, yedirdiler, yatırdılar, sokakta kalmaktan kurtardılar. Sonradan çıkma hiçbir yapının devletle rekabet gücü olamayacağı halde, biz görevimizi yapmadığımız için onlar kazandılar... Onların kazandığını kabullenmek istemeyenler olabilir. Bizim en küçük kaybımızın onların kazanç hanesine eklendiği ortada olduğuna göre, bu gerçeği kabul etmek zorundayız.

Sonra bir gün baktık ki karşımızda bir canavar!...

İnsanı yönlendirmek ile yetiştirmek / eğitmek farklı şeylerdir: Birinde robotlar yahut mankurtlar yetişir, birinde insan. Mankurt düşünmez, uygular: öğret derlerse öğretir, yık derlerse yıkar; neden yıktığını sorgulamaz, söylenmiştir, yapar. Devletin -bir felsefeyle, bilimin ilkelerine göre ve herkesi kucaklayan bir örgütlenmeyle- millet için yetiştirdiği insan düşünür, kıyaslar, sorgular, uygular.

Biz kendini nasıl bir geleceğin beklediği konusunda endişeleri olan genç insanın önüne hedef koymazsak, başkası o boşluğu doldurur. Bizim bütün bir millet için koymamız gereken hedefi, o kendi hezeyanları için koyar ve sonuç alır. Bizim iyi niyetli, safça ya da gafletle geciktığımız her dakika, karşı tarafa yeni fırsatlar verir.

En üst seviyede öğrenim görmüş, akademik kariyer yapmış, çok yüksek mevkiler elde etmiş bir sürü insanın, kendi eğitim düzeylerinin fersah fersah altında olan birtakım adamlar tarafından yönetilmesini / yönetilebiliyor olmasını izah etmek kolay değildir. Devlet akılla ve bütün millet için düşünülmüş bir örgütlenmeyle, alternatif gibi görünen yapı ise beyin yıkamalarla insan yetiştirir. Devletin yetiştirdikleri -doğru yetiştirilmek kaydıyla- "fikri, vicdanı ve irfanı hür" aydın olur. Beyni yıkanmış insanlar ise, aldıkları tahsil ne kadar yüksek olursa olsun, akılla

iz'anla ilgisi bulunmayan birtakım kimselere râm olurlar. Bizde de dünyada da bunun -ne yazık ki- çok örneği var.

Bugün yaşadığımız durumu başka nasıl izah edelim!...

***

Ekim 2016 sayımız, dil ve edebiyat ağırlıklı çıkıyor. Biz aksini yapmaya çalışsak da, dengeli dağılım her zaman mümkün olmayabiliyor. Önümüzdeki sayıda eğitim bilimleri ve diğer alanlarla ilgili makalelerin çoğalmasını bekliyoruz.

Saygılarımızla.

Dr.Saadettin Yıldız

Editör